

Meritxell Neddermann: «Tenia moltes ganes de fer una cosa més bruta i destrossada»

Parlem amb l'artista maresmenca sobre el segon disc, 'Suelta'

Meritxell Neddermann | Mireia Farran

El seu primer treball, *In the Backyard of the Castle* (Halley Records, 2020), publicat dos dies abans del primer confinament, va acompanyar molta gent amb la seva aura ambiental, sensible i curadora. Tres anys després, la pianista i cantautora de Vilassar de Mar **Meritxell Neddermann** presenta amb *Suelta* (Halley Records, 2023), un disc lluminós, fresc i rítmic.

Com t'has deixat anar amb 'Suelta'?

Amb aquest títol volia representar un disc sonorament més obert que l'anterior. *Suelta* sempre m'havia semblat una paraula molt curiosa, que també s'utilitza molt com un barbarisme en català, que de vegades té una connotació positiva i moltes altres negativa, sobretot aplicada a les dones. Em feia molta gràcia agafar-la i fer-ne una mica d'alquímia.

El teu primer àlbum era més introspectiu i ambiental, en canvi aquest nou és més brillant i ballable. Per què?

Sempre m'han agradat els estils musicals rítmics i ballables. El disc anterior, però, com que tenia tota la composició i creació basades en el piano, va quedar més introvertit i tranquil. Amb *Suelta*, en canvi, no només he compost des del piano, també he produït directament les cançons amb els

sintetitzadors o treballant des del *beat*... i això ha fet que les cançons siguin diferents.

Aquest canvi ha estat una decisió conscient?

Ha estat molt orgànic, a partir de l'exploració de la producció, i també arran de la idea de compondre pensant en com volia que sonessin els temes, i no en com volia que fossin les cançons.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=l7_cNEx9dv4

També crida l'atenció el tractament del so.

En aquest disc, sobretot durant la producció, vaig fer un procés per embrutar les bases de les cançons. Tenia moltes ganes de fer una cosa més bruta, destrossada. I tot això el productor Carles Campón 'Campi' ho fa molt bé.

Ha estat fonamental la participació de Carles Campón, productor habitual de Vetusta Morla i Jorge Drexler?

Ha estat superorgànic. Li vaig portar el material i vam treballar amb el que tenia. És molt bo respectant la visió de l'artista i posant-la a un altre pla, amb mètodes als quals jo no tenia accés o simplement no en sabia, perquè són d'enginyeria de so... Quan té un so al cap té la capacitat per fer-lo realitat de manera automàtica.

Pel que fa a les lletres, unes són més introspectives i denses, com al primer disc, i altres són més costumistes i supèrflues.

El primer disc era un recull del que havia fet fins llavors; va ser un expositor de la meua feina. En aquest, en canvi, hi ha dues direccions molt més marcades pel que fa a contingut. Una és la més pop i *light*. Tenia ganes d'explicar coses més supèrflues, plantejar petites històries i fer cançons pop barrejant les dues idees. I l'altra direcció ha anat cap a cançons més alternatives, amb estructures menys tradicionals, amb les quals estic trobant una altra manera de comunicar-me. M'he trencat el cap per identificar com m'escau dir certes coses i fer-ho de manera elegant, intel·ligent i en consonància amb la música.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=vZqVVKsgtRM>

"Amiga" és potser una de les cançons en aquesta línia?

Efectivament, amb "Amiga" vaig fer una llista de situacions que havia vist o viscut i que m'havien tocat molt, i vaig fer un exercici compositiu. La llista era molt més llarga que la que ha acabat sortint, i en alguns casos estava expressat de manera més violenta per la ràbia que em provoquen certes situacions. Vaig fer un exercici de destil·lació. Al cap i la fi, són coses que quan les canto penso que potser estic exagerant, però després continuo veient les mateixes situacions a la vida real i, per tant, m'alegro d'haver-les escrit.

Abans has utilitzat el terme pop per referir-te a algunes cançons de 'Suelta'. Quina mena de pop t'atrau?

En dic pop com a contrast amb l'altra meitat del disc que és més alternativa. Volia explorar aquesta idea i m'he fixat en cançons pop que m'agraden molt. He intentat entendre què m'agradava d'aquestes composicions i després ho he transportat al meu imaginari. Tot plegat m'ha sortit de manera molt natural.

És un disc en què has pogut sentir la llibertat?

És un disc molt alliberador, perquè he pogut fer coses que tenia moltes ganes de fer des de feia temps, i ara les puc escoltar impreses sonorament. Això m'ha agradat molt. M'he dedicat a treballar amb *beats*, he explorat amb els *sintes*, he agafat cançons de pop comercial i les he mesclat amb acords que m'agradaven per tal d'aconseguir un resultat coherent...

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=y1dGlu7dQbc>

En l'àmbit de les cançons més experimentals, destaca l'ús de la veu com un instrument més.

La meua intenció ha estat tractar la veu com si fos un sintetitzador més, i d'aquesta manera he pogut defugir la concepció més pop o urbana segons la qual la veu s'ha de col·locar sempre

davant de tot. He treballat molt aquesta la idea de no sempre posar la veu en un primer pla. Quan escolto cançons antigues, d'altres èpoques, m'adono que abans no era així, i que és una moda actual.

Algun d'aquests dos registres o sonoritats presents al disc et representa més que l'altre?

Sento que he fet una Y que no s'acaba i que podré caminar pels dos camins, o per altres de nous que vagin apareixent. De fet, hi ha moltes coses de les quals m'estic adonant *a posteriori*, així que en realitat no sé encara quin serà el proper pas.